

Tam za horou, žije můj milý,
stáda pase u ohně spí ,
tam za horou žije můj milý,
štíhlý v pase uměvavý.
Javory kvetou, řeka se chystá
a sólo vln nedá mi spát,
jsem bosa u řeky ,ty můj daleký
ty můj daleký pabe stád.

V rukou mi řeka zní,
plná slunce a mraků
a krůpěj plyne pomalu z řas
a hyne, den bez tebe mine
a zůstal zůstal jen ztracený čas.

Až javorový list, snad ti do ohně padne,
ty sám ohni řekneš je čas
a koní kopyta tvou řekou omytá ,
na břeh pozvou můj hlas .

Do ohně padá list, zlý je snad,
víš nechtěl jsi číst,
to co budu psát,
bosa u řeky dááál, bosa u řeky dál,
pane stád.